

מ"ת 5949/06/18 - מדינת ישראל נגד נחום אור כהן, דניאל פובלוב

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 5949-06-18 מדינת ישראל נ' אור כהן ואח'
תיק חיצוני: 197910/2018

בפני כבוד השופט אברהם רובין
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיבים
1. נחום אור כהן
2. דניאל פובלוב (עציר)

החלטה בעניינו של המשיב 2

1. לפניי בקשה למעצרו של המשיב 2 (להלן - "המשיב"), עד לתום ההליכים.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של ייבוא סם מסוכן. במקביל הוגש כתב אישום נפרד אך דומה במהותו נגד המשיב 1.

על פי הנטען בכתב האישום שהוגש נגד המשיב, המשיב והמשיב 1 חברים טובים המשרתים יחד בצה"ל אותה מחלקה בחטיבת הצנחנים, וחולקים חדר משותף בבסיס בו הם משרתים. עובר ליום 14.3.18 פנה המשיב למשיב 1 והציע לו למסור את פרטיו על-מנת לקבל משלוח עבור הנאשם, שבתוכו סם מסוכן מסוג קוקאין בשווי של כחצי מיליון ₪, אשר יישלח מחו"ל. בתמורה לכך הציע המשיב למשיב 1 סכום כסף של כ-70,000 ₪, וכן הבטיח המשיב למשיב 1 לשלם לו סכום נוסף אם וכאשר יגיע המשלוח לישראל בהצלחה. לאחר מספר ימים במהלכם שוחחו המשיבים על העניין גמלה בלבם של השניים ההחלטה לייבא לישראל את הסם המסוכן מסוג קוקאין על-ידי שליחתו לארץ באמצעות חברת משלוחים, כשהוא מוסלק בתוך דיסקים הנחזים להיות חלקי חילוף של אופנוע. לצורך כך מסר המשיב 1 למשיב את כתובתו בבית הוריו. בהמשך לכך, בתאריך 14.3.18 (בכתב-האישום נרשם בטעות 14.3.08 - א.ר.), שלחה ויקטוריה סראי, שזהותה האמתית איננה ידועה למאשימה, את החבילה מקולומביה לישראל באמצעות חברת המשלוחים די. אייץ'. אל. החבילה נשלחה כשהיא על שמו של המשיב 1 וממוענת לכתובת ביתו. במהלך התקופה שבין שליחת החבילה ועד למעצרו עקב המשיב 1 אחר מיקום החבילה ולבקשת המשיב עדכן אותו בדבר מיקומה. כן פנה המשיב 1, לעיתים בנוכחות הנאשם ובהנחייתו, במספר הזדמנויות לחברת המשלוחים על-מנת לברר את מועד הגעתה הצפוי של החבילה. בתאריך 19.3.18 הגיעה החבילה לישראל כשבתוכה שמונה דיסקים שבתוכם הוסלק סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של כ-951 גרם נטו. בתאריך 20.3.18 שלח המשיב 1 בהנחיית המשיב הצהרה כוזבת לחברת המשלוחים לפיה המשלוח מכיל חלקי אופנוע בשווי של 450 דולר. בתאריך 22.3.18 החבילה לא אושרה על-ידי נציג משרד התחבורה והמשיב 1 יחד עם המשיב פעלו לקבלת אישור המשלוח ממשרד התחבורה. כאמור, בגין מעשים אלו מיוחסת למשיב

עבירה של ייבוא סם מסוכן לישראל בצוותא חדא עם המשיב 1.

3. ב"כ המשיב טען תחילה טענה מקדמית לפיה בית-המשפט המחוזי בירושלים נעדר סמכות מקומית לדון בכתב האישום, כיוון שהמשיב מתגורר בקצרין והעבירה לא בוצעה בירושלים. דין טענה זו להידחות. ראשית, ממדובר בטענה מקדמית אשר המקום והזמן לבירורה הוא בתיק העיקרי לאחר תחילת המשפט (סעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982. ושנית, החבילה אמורה הייתה להתקבל בכתובתו של המשיב 1 בירושלים ומכאן, שחלק ממרכיבי העבירה בוצעו בירושלים, ועל-כן יש סמכות לבית-משפט זה לדון בכתב-האישום שהוגש נגד המשיב (י. קדמי "סדר הדין בפלילים" חלק שני (2009) עמ' 1242).

4. ב"כ המשיב כפר בקיומן של ראיות לכאורה. ב"כ המשיב הפנה לכך שרוב הפעולות המנויות בכתב-האישום מיוחסות למשיב 1. ב"כ המשיב טען, כי המקום היחיד בכתב-האישום שבו מיוחסת פעולה לשני המשיבים יחד היא סעיף 9 לכתב-האישום העוסק ביצירת קשר עם משרד התחבורה. לצורך הבנת העניין נבהיר, כי מחומר החקירה עולה שכאשר הגיעה החבילה לישראל היא לא נמסרה למשיב 1 בשל כך שמשרד התחבורה דרש לקבל אישור לשם ייבוא חלקי האופנוע לארץ. המצאת האישור התעכבה ובשל כך הוחזרה החבילה לגרמניה, שם היא נפתחה לראשונה והתגלו בה הסמים. או אז הועברה החבילה שוב לישראל. מכל מקום, ב"כ המשיב טוען, כי המשיב אכן יצר קשר עם משרד התחבורה, אך לא בנוגע לאישור החבילה, אלא בנוגע לרישיון הנהיגה שלו. בעניין זה הגיש ב"כ המשיב את מסמכים 1 ו-2 המלמדים על-כך שהמשיב היה אמור לעבור קורס נהיגה נכונה בשל נקודות שצבר בגין עבירות תעבורה. ב"כ המשיב הוסיף וטען, כי התזה לפיה המשיב השתמש במשיב 1 היא לא תזה שעלתה בחקירות מיוזמתו של המשיב 1, אלא תזה שהעלתה לפני המשיב 1 החוקרת רויטל צורף. בנוסף טען ב"כ המשיב לפגם מהותי בשרשרת הראיות הנעוץ בכך שאנשי המכס או המשטרה שפתחו את החבילה בגרמניה לא תיעדו בקפדנות את שלבי הטיפול בה וכך לא ניתן לדעת מה קרה עם החבילה עד שהוחזרה שוב לישראל.

5. לאחר שעיינתי בחומר החקירה אני סבור כי קיימות די והותר ראיות לכאורה בעניינו של המשיב.

המשיב שתק בחקירה מהרגע הראשון שבו נעצר. על כן, הראיות לכאורה מבוססות על הגרסה שמסר המשיב 1 מספר פעמים לחוקרים שונים בתשאולים ובחקירה שהוקלטו, עד שהחליט המשיב 1 לשמור גם הוא על זכות השתיקה. הגרסה שמסר המשיב 1 בתשאולים ובחקירה מפלילה את המשיב שלפניי כמי ששכנע את המשיב 1 להצטרף למיזם העברייני של ייבוא הסמים.

הנה כך, בתשאול שביצע הקצין אביעד בלמס סיפר המשיב 1 כיצד המשיב הציע לו למסור את כתובתו לצורך קבלת חבילה מחו"ל תמורת 60,000 ₪ (עמ' 8 ש' 6 ואילך). המשיב 1 מצוין כי ידע שמדובר בסמים (עמ' 8 ש' 26). בהמשך התשאול מגדיר המשיב 1 את מאמצי השכנוע שהפעיל כלפיו המשיב כ"שטיפת מוח" (עמ' 9 ש' 9). כמו כן, המשיב 1 מוסר בתשאול פרטים שיש בהם כדי ללמד על כך שמיקומו של המשיב שלפניי במיזם יבוא הסם היה מעל למיקומו של המשיב 1. ראשית, המשיב 1 מתאר, כאמור לעיל, כי המשיב הוא ש"גייס" אותו למיזם. שנית, המשיב 1 מתאר כיצד המשיב עמד בקשר, באמצעות אפליקציה מוצפנת להעברת מסרים, עם שני עבריינים בכירים יותר במיזם של ייבוא הסם, אשר זהותם איננה ידועה (עמ' 9 ש' 23-28, וכן ראו - תשאול המשיב 1 על ידי רן ישראלי בעמ' 15 ש' 28-36). שלישית, המשיב 1 מספר כי המשיב ידע להגיד לו כי שווי החבילה עומד על כחצי מיליון ₪ (עמ' 24 ש' 7). עובדה זו

מלמדת על קרבה גדולה יותר של המשיב למיזם ייבוא הסם. ורביעית, על קרבתו של המשיב לעולם הסמים ועל העובדה שהוא היה "בכיר" יותר מהמשיב 1 ניתן ללמוד גם מעדותו של המשיב 1 לפיה המשיב היה לחוץ כאשר נודע לו כי במסגרת מבצע משטרת בדרום הארץ נעצרו סוחרי סמים (עמ' 27 ש' 27).

על עיקרי הדברים הללו חזר המשיב 1 בהודעה שמסר לחוקרים אביעד בלמס ורן ישראלי ביום 15.5.18, על אף שבהודעתו ניסה המשיב 1 לטעון כי לא ידע בדיוק מה יש בחבילה (עמ' 9 ואילך, וכן עמ' 40 ש' 24-7):

"לחץ עליי" (הכוונה למשיב - א.ר.), לחץ לי על השכל...הציע לי סכום מטורף של כסף בשביל ילד... בן עשרים. אחרי זמן...מאוד קצר של דיבורים אתו הבנתי...שזה סמים....הוא לא אמר לי (באיזה סוג של סמים מדובר - א.ר.)....הוא אמר לי שזה קילו של סמים. הוא לא אמר לי מה. ואני ידעתי מפה משם מדיבורים....שקוקאין זה סם יקר. ואמרתי כמה כבר... ישחילו קילו...כן אמר לי קילו. קילו בתוך כל הדבר הזה ששוקל כמה קילוגרמים, אני לא ...יודע בדיוק. עשיתי את הטעות של החיים שלי, אני אומר לכם"

חיזוק מסוים לגרסתו של המשיב 1 ניתן למצוא בעדות חברתו שרון רענן, שהעידה כי המשיב 1 סיפר לה בזמן אמת את הדברים הבאים:

"הוא אמר לי שהוא חייב לשתף אותי במשהו, הוא אמר שהוא ביקש ממני לא לשאול מי זה, אבל הוא אמר שמישהו מהצבא הציע לו משהו, שרק בדיעבד הטא הבין שזה בסדר גודל אחר ממה שהוא חשב. שאלתי מה קרה, הוא אמר לי שמפה לשם הוא מעורב ועל שמו הזמינו סמים לארץ, הוא אמר שזה משלוח על שמו מחו"ל, הוא אמר לי שזה קוקאין. הוא אמר שזה יושב לו על הלב כי הוא חושב שמישהו הסתבך עם זה. שאלתי אותו כמה פעמים מי החבר שהכניס אותו לזה, והוא אמר בסוף שזה פבלוב...הוא אמר שבהתחלה פבלוב הציע לו 60 או 80 אלף שקל, אני לא זוכרת בדיוק את הסכום..."

(הודעת שרון רענן מיום 22.5.18 ש' 51 - 61).

כמובן שבכל הנוגע למה שהתרחש בין המשיב 1 למשיב עדותה של שרון רענן היא עדות מכלי שני, ועל כן היא איננה קבילה, ברם העדות קבילה להוכחת עצם אמירת הדברים על ידי המשיב 1 בזמן אמת, דבר המחזק את גרסתו.

חיזוקים נוספים לגרסת המשיב 1 אשר מסבך את המשיב שלפני ניתן למצוא בשתיקתו של המשיב בחקירה, ובמזכר שערך השוטר שלמה קדוש ביום 21.5.18, בו נכתב כי במחשב לוח שנתפס אצל המשיב התגלתה אפליקציה מוצפנת שאחד משמות אנשי הקשר שבה - "גוד מורנינג" - זהה לכינויו של אחד האנשים עמם עמד המשיב בקשר בנוגע לייבוא הסם, כך לפי הודעותיו של המשיב 1.

6. כל האמור לעיל מבסס תשתית ראייתית לכאורית כנדרש לצורך מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

העובדה ששרשרת הסם לא תועדה באופן מושלם בזמן שהסם התגלה עת נפתחה החבילה בגרמניה איננה יכולה לכרסם בעוצמתן של הראיות לכאורה, זאת לנוכח גרסתו של המשיב 1 לפיה הבין כי בחבילה יש סמים מסוג קוקאין. כמו כן, מכל האמור לעיל ומקריאת דברי המשיב 1 בתשואלים ובחקירתו ניתן להתרשם כי הגרסה שמסר איננה רק אימוץ של גרסה שנטעה במוחו השוטרת רויטל צורף. על כן, גם טענה זו של המשיב נדחית.

7. על קיומה של עילת מעצר אין צורך להרחיב את הדיבור. ראשית, העבירה המיוחסת למשיב מקימה עילת מעצר סטטוטורית כקבוע בסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996. ושנית, מהות המעשה המיוחס למשיב ונסיבות ביצועו, לרבות שכנוע המשיב 1 להצטרף למיזם, והעובדה שהמשיב קיים, לכאורה, קשרים מוצפנים עם גורמים עברייניים שגבוהים ממנו בהיררכיה העבריינית, מלמדים לכשעצמם על מסוכנות המקימה עילת מעצר.

8. אשר לאפשרות של שחרור לחלופה - הכלל הוא שבדרך כלל אין לשחרר לחלופה משיב שקיימות לגביו ראיות לכאורה כי ביצע עבירת סמים שלא לצריכה עצמית, ובכלל זה עבירה של ייבוא סם, ואפילו אם מדובר בצעיר נעדר עבר פלילי (בש"פ 1742/18 **מדינת ישראל נ' בק** [פורסם בנבו] (1.3.18)). ב"כ המשיב טען כי בנסיבותיו של המקרה הנוכחי יש לחרוג מהכלל האמור, זאת לנוכח העובדה שעוד לפני הגשת כתב האישום שוחרר שותפו של המשיב - המשיב 1 - בתנאים ואילו לעת הזו, בשל העובדה שהמבקשת לא עתרה במועד להארכת התנאים, משוחרר המשיב 1 ללא כל תנאים. ב"כ המשיב טוען כי לנוכח העובדה ששני המשיבים נעדרו עבר פלילי קודם, ולנוכח העובדה ששני המשיבים הם חיילים קרביים, הרי שעקרון השוויון מחייב להורות על שחרורו של המשיב.

טענה זו איננה משכנעת. ראשית נציין כי מעמדו הסופי של המשיב 1 טרם הוכרע כיוון שגם נגדו תלויה ועומדת בקשת מעצר עד לתום ההליכים אשר טרם הוכרעה. ושנית, וזה העיקר, הראיות הלכאוריות מלמדות כי מעמדו של המשיב שלפניי במיזם העברייני היה שונה באופן מהותי ממעמדו של המשיב 1. כאמור לעיל, המשיב הוא זה שטרם לשכנע את המשיב 1 להצטרף לייבוא הסם, הוא זה שעמד בקשר עם הגורמים העברייניים הבכירים יותר, הוא זה שידע באיזו כמות סם מדובר, והוא זה שהפגין "מקצועיות", לשלילה כמובן, הן בהתנהלותו המוצפנת מול הגורמים הבכירים יותר והן בכך שנפטר מהטלפון שבו השתמש לצורך הפעילות העבריינית (ראו - דברי המשיב 1 בתשואל שבוצע על ידי אביעד בלמס - עמ' 15 ש' 33; דברי המשיב 1 בתשואל שבוצע על ידי רן ישראלי עמ' 15 ש' 14-23). העובדה הלכאורית לפיה המשיב נלחץ כתוצאה ממעצרו של חשודים בסחר בסם מלמדת אף היא על קרבה שלו לגורמים עברייניים בתחום הסמים. כל אלו מבססים שוני מהותי רלוונטי בין המשיב לבין המשיב 1, זאת מבלי לקבוע דבר לגבי מה שיוחלט בהמשך הדרך בעניינו המשיב 1, ועל כן טענת האפליה איננה משכנעת.

7. שקלתי אם יש מקום להורות על עריכת תסקיר בעניינו של המשיב, זאת לנוכח גילו הצעיר, היעדר העבר הפלילי, שירותו הצבאי כצנחן, והעובדה שהמשיב 1 משוחרר ללא תנאים, ברם אני סבור כי אין להורות כן. עצם המעשה שביצע המשיב, התנהלותו ה"מקצועית" בגיוסו של המשיב 1 ובפעולותיו

במהלך האירועים - הקשר המוצפן עם הגורמים העברייניים הבכירים יותר, התנהלותו של המשיב בזמן שעלה החשד כי המיזם העברייני נחשף - החלפת הטלפון - ושתיקתו מהרגע הראשון של החקירה, כל אלו מלמדים על מסוכנות רבה ביותר ועל כך שלא ניתן לתת במשיב את האמון הדרוש לצורך שחרורו לחלופת מעצר כלשהי. על כן אני סבור כי אין טעם בעריכת תסקיר בעניינו של המשיב.

8. אשר על כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

ניתנה היום, י"א בתמוז תשע"ח, 24 ביוני 2018, במעמד הנוכחים.